

Postrodden över Ålands hav
The Great Mail Race

Tävlingsregler vid rodden 2014

41 år

Postrotekommittén

POSTRODDEN ÖVER ÅLANDS HAV

TÄVLINGSREGLER

2 mars 2014

gällande vid rodden 2014

RSMF-Rodden-tävlingsregler

A MÅLSÄTTNING

Postrodden är en årligen återkommande tävling till minne av Vaddö- och Eckeröböndernas månghundraåriga skyldighet att föra post och passagerare över Ålands hav. Tävlingens syfte är att värna om allmogebåtskulturen och att befrämja sportsmannaanda och sjövätt.

Att ro och då vinden drar även segla en allmogebåt över Ålands hav i detta postala sammanhang med riktig post ombord är något helt unikt, till och med exotiskt och utan motsvarighet i världen.

Ålands hav kan bjuda på behagliga upplevelser, men även utgöra ett riskfyllt hav vid busväder och nedsatt sikt. På start- och målplatserna ska postrodden vara en folkfest. Till sjöss rådet allvaret och krävs ett gott sjömanskap och säkerhetstänkande från varje deltagares sida.

B ALLMÄNNA REGLER

1. Tävlingen är öppen för de typer av båtar, gamla eller **tidstrogna** nybyggen, som kan tänkas ha använts i postföringen mellan Vaddö och Eckerö **samt efter Postrotekommitténs godkännande båtar av motsvarande typ**. Båtarna skall vara byggda av trä. Plastbehandlade träbåtar får inte delta, inte heller godkänns plaståror.
2. Kulturhistoriskt bedöms och tävlar båtarna i två klasser efter anmälan från deltagande rote. 1800-talsklassen omfattar båtar som antingen är byggda under 1800-talet eller vars tradition som båttyp går tillbaka till detta sekel (välbyggda repliker). 1900-talsklassen omfattar allmogebåtar med tradition från 1900-talets första hälft. Båt som avviker från typiskt originalskick erhåller poängavdrag enligt en särskild bedömandemall.
3. Besättningen i varje båt skall bestå av fyra personer (dam, herr eller mix) och kallas rote. En person med dokumenterad sjövana skall vara rotechef.
4. Båten får endast framföras med åror och/eller segel. Båt som deltar utan segel erhåller maximalt poängavdrag (segel) för klassen. Om motor finns i båten skall åtgärder vara vidtagna så att motorn inte kan användas under tävlingen. Båt som bogseras anses ha brutit tävlingen.
5. Båt som för rigg skall vara riggad på sådant sätt som var brukligt på postföringstiden. Segelytan får inte vara större än vad som var normalt för båttypen. Klyvare tillåts på Singöbåtar. Toppsegel tillåts på gotländska båtar.
6. Roten skall så långt det är möjligt vara klädd och rustad **för vistelse på sjön** som på 1800-talet. Närmare anvisningar om klädseln framgår av texten under rubriken "Rotens klädsel".
7. Starten går i huvudsak vartannat år från Grisslehamn och Eckerö.
8. Start och mål skall i Grisslehamn vara vid färjeläget och på Eckerö vid post- och tullbryggan i Storby. Postrotekommittén rekommenderar en färdväg mot Grisslehamn som innebär passage genom Lillsundet mellan Norra Degerskär och Södra Degerskär.

9. Varje rote skall motta samt på snabbaste sätt forsla och överlämna en postsäck. För att roten skall få starta skall rotechefen **mot avlämnande av ifyllt startkort** hämta postsäcken på anvisad plats.
10. Rote som uppenbarligen bryter mot regeln att på snabbaste möjliga sätt ta sig över havet kan med omedelbar verkan diskvalificeras av tävlingsledningen.
11. Flagga får endast föras för att tillkalla hjälp, i överensstämmelse med internationellt vedertagna kappseglingsregler.
12. Segel får inte vara märkta. Undantag görs för marinens och postens båtar som får föra av Postrotekommittén godkänt emblem i seglet.
13. Tävlingen pågår under 9 timmar, om inte annat bestäms av tävlingsledningen. Rotar som inte passerat mållinjen inom denna tid anses inte ha fullföljt tävlingen.
14. Rote som bryter tävlingen skall omgående överlämna postsäcken till funktionärsbåt och därvid anmäla att den brutit tävlingen. Därvid ska även anmälas rotens status och vidare färdplan. Uppgifterna ska i sin tur anmälas till tävlingsexpeditionen antingen av rotechefen eller funktionärsbåten enligt överenskommelse dem emellan. Roten svarar därefter för sin egen säkerhet.
15. Protest mot rote som inte följt tävlingsreglerna eller säkerhets- och utrustningsföreskrifterna skall lämnas skriftligen till tävlingsledningen senast 30 minuter efter protesterande rotes målgång. Protesten behandlas av tävlingsledningen.

C SÄKERHETS- OCH UTRUSTNINGSFÖRESKRIFTER

16. Rodden skall genomföras sjömannamässigt och enligt de allmänna styrnings- och seglingsreglerna i de allmänt gällande internationella sjövägsreglerna till förhindrande av kollisioner till sjöss.
17. Ansvaret för båtens och de ombordvarandes säkerhet åvilar helt och fullt rotechefen. Det ankommer på henne/honom att göra sitt bästa för att tillse att båten och utrustningen är lämplig för postrodden och för att besättningen är erfaren och kapabel att genomföra postrodden under rådande men också under försämrade väder- och sjöförhållanden som kan inträffa under tävlingens gång.
- Rotechefen har att ta det slutliga ansvaret för besättningens och båtens deltagande i rodden.
18. Strömsättningen kan vara påtaglig i Ålands hav och ställa till problem vid nedsatt sikt. Dimma kan förekomma.
19. Väderförändringar kan inträffa under pågående tävling varför roten under rodden skall minst medföra nedan angiven säkerhetsutrustning samt i övrigt kläder, mat och andra förnödenheter som kan behövas för vistelse till sjöss under en hel dag. Rotechefen ansvarar för att nödvändig utrustning medförs och i tillämpliga delar används under överfarten.
20. Båt och utrustning skall hållas tillgänglig för besiktning på startplatsen. Godkänd besiktning är en förutsättning för rätt att starta. Arrangören påtar sig inget ansvar för de eventuella konsekvenserna av att säkerhetsutrustning kvarlämnas på startplatsen eller på annat sätt visar brister under rodden.
21. Rote skall vara beredd att låta säkerhetsbesikta båten vid målgången.

Postrotekommittén beslutar om bristerna därvid är så allvarliga att det skall föranleda diskvalificering. Rote som inte medfört säkerhetsutrustning under rodden diskvalificeras. I sådant fall skall rodden inte räknas och roten inte erhålla diplom och jetonger.

22. Varje båt skall minst medföra följande säkerhetsutrustning:

- fem åror
- första förband
- kompass
- sjökort över tävlingssträckan
- läns pump
- öskar
- plåthink, minst 10 liters, med lina
- båtshake
- bogserlina för båten, minst 25 meter
- mistlur
- dragg med fånglina
- handyxa och kniv som är fastsatt i båten
- radarreflektor, motsvarande en oktahedral med minst 18 tum (46 cm) diagonalmått. Reflektorn skall antingen vara fast monterad i masttopp vid roddens början eller vara lätt att montera **och föra** (förberedd att enkelt hissa) vid nedsatt sikt. Vid nedsatt sikt skall den vara hissad.
- fyra godkända och giltiga nödsignaler, varav två orange dagröksignaler.
- räddningsvästar/flytvästar i **rätt storlek** för hela roten (västen bör vara smidig så att den kan bäras under hela rodden).

Nödsignaler och liknande säkerhetsutrustning skall förvaras i vattentäta flytbara behållare som är fästade i båten med lina. Nödsignalerna måste vara lätt gripbara så att de omedelbart kan användas vid fara. I postsäcken finns en plastflaska som gör att den lättare flyter om säcken faller över bord.

23. Roten skall ha gått igenom manövrar och agerande vid kastbyar, gipar, man över bord, vid kantring och grundstötning. Dessutom ska man ha klarat ut hur nödanrop och nödsignalering kan göras.

24. Bärbar VHF-radio (med larmfunktion för nödkanal 16) och/eller **mobiltelefon** rekommenderas. Tänk på vattentät förvaring. GPS-hjälpmiddel som innehåller sjökort över sträckan och ger aktuella positioner bör finnas ombord i tävlingsbåten. Färdväg och waypoints bör matas in i förväg.

25. Skjutvapen får inte medföras i postrodden.

26. För att lätt kunna identifieras skall varje båt vara försedd med ett tydligt startnummer. Svenska båtar skall ha udda nummer och åländska och fastländska båtar jämna nummer. Båt som tävlar i 1800-talsklass skall ha gul nummerskylt med svart siffra. Båt som tävlar i 1900-talsklass skall ha vit nummerskylt med svart siffra.

27. Båtens startnummer skall enligt särskilda regler vara utformat och så anbringat att det kan läsas från båda sidor av båten under hela tävlingen.

28. Båtens startnummer skall vara anbringat på lösa durklappars och tofters undersida (inbränt eller vattenbeständigt fastsatt).

29. Tävlade skall rätta sig efter de bestämmelser som tävlingsledningen meddelar vid rotechefsmötet eller på annat sätt inför start samt under tävlingens gång samt vad säkerhetschefen eller annan funktionär bestämmer under tävlingen.

30. Tävlingsledningen och säkerhetschefen har rätt att besluta att tävlande båt skall tas på släp, vilket i sig innebär att roten bryter tävlingen.

31. Tävlingsledningen avgör om väder- och sjöförhållandena är sådana att tävlingen bör inställas eller skjutas upp. Tävlingsledningens beslut i detta avseende kan inte överklagas.

Säkerheten till sjöss under postrodden över Ålands hav är inte enbart beroende av väder- och sjöförhållandena. Båtens och utrustningens skick tillsammans med rotens erfarenhet att vistas till sjöss i båttypen samt rotens faktiska kondition och uppträdande är av avgörande betydelse för säkerheten. Det som är gränssättande för en rote behöver således inte vara gränssättande för en annan rote. Tävlingsledningens beslut med avseende på väder- och sjöförhållandena fritar inte rotechefen från dennes ansvar.

Rotar som kommer onormalt norr eller söder om kurslinjen mellan start och målplats får av säkerhetsskäl kurskorrigeras av säkerhetsfartyg.

32. Vi arbetar för att öka säkerheten vid postrodden och för att öka informationen till åskådare och följebåtar. Vid rodden 2014 förses deltagande båtar med positioneringssystemet AIS. De rotar som vid rodden tilldelas sådan utrustning är skyldig att ta emot den, montera den och ha den ombord på det sätt som anvisas vid utlämnandet samt att återlämna den till tävlingsarrangören efter målgång eller om tävlingen bryts. Anläggningen ska vara monterad och aktiverad före start enligt instruktionen. Viktigt är att antennen sitter högt och fritt. Detta bör kontrolleras under tävlingen, särskilt om masten tas ner eller bagaget stuvats om. **AIS-utrustningen sponsras av Föreningen Sjomanshem i utländska hamnar i Stockholm, True Heading AB och Stockholm Radio.**

33. Vid rotechefsmötet meddelas trafikkanaler för VHF samt telefonnummer som kan användas vid nödlägen.

D OM PRISER M.M.

Segrande rote får en inteckning i svenska postens ständigt vandrande hederspris. Segrande rote kvalificerar sig genom tidsenlighet och snabbhet (*totalsegrare*) enligt särskilt stadgade regler.

Särskilda priser tilldelas rotar som bäst uppfyller kraven på tidsenlig klädsel (*tidsenligaste klädsel damer, herrar och mix*) och båt (*kulturhistoriskt bästa båt*), samt den rote som sammantaget får högsta poäng för tidsenlig båt och klädsel (*tidsenligast utrustade rote*).

Ett särskilt hederspris tilldelas den rote som deltar med bäst renoverade äldre båt eller med hantverksmässigt berömvärdt nybygge, enligt särskilda regler (*bästa nybygge/renoverade båt*).

Ett särskilt hederspris tilldelas den båt som bäst representerar åländsk båtbyggartidition (bästa Ålandsbåt).

Särskilt vandrande hederspriser tilldelas den manliga och kvinnliga rote som går först i mål (*snabbaste rote och snabbaste damrote*). Ett särskilt pris tilldelas snabbaste veteranrote (*snabbaste veteranrote*), enligt särskilda regler.

Bästa båt av dem som tävlar för svenska och åländska posten får inteckning enligt särskilda regler i priset för Handikapptävlingen mellan postens båtar (*Åländska postens vandringspris*).

Den rote som kommer sist i mål av dem som fullföljt tävlingen får en inteckning i den ständigt vandrande "Räddningsplankan" (*Räddningsplankan*).

Varje deltagare som fullföljt tävlingen enligt punkt 13 får en jetong och ett diplom.

Den postroddare som genomför sin 20:e rodd erhåller en förgylld jetong det året och påföljande år. Detta bygger på att roten anger tidigare medverkan på anmälningssblanketten till postrodden ("självdeklaration"). Regeln infördes från och med den 25:e postrodden 1998.

Den postroddare som genomför sin 30:e rodd erhåller en förgylld jetong med stjärnor det året och påföljande år. Detta bygger på att roten anger tidigare medverkan på anmälningssblanketten till postrodden ("självdeklaration").

E ROTARNAS KLÄDSEL

Postrodden var ett arbete och därför var roten naturligtvis **arbetsklädd**. Det finns goda kunskaper om klädbruket på 1800-talet. Kläderna var av enkla material som ylle eller grovt linne. Senare förekom även bomull. Färgerna var i regel de naturliga, d.v.s. naturvitt, grått och brunsvart. Bomullstygena var kulörta. Finkläderna använde man sparsamt och de ärvdes och brukades i flera generationer. Då finkläderna blivit slitna eller omoderna användes de också som arbetskläder.

Vid poängbedömningen utgår man från helhetsintrycket av rotens och rotemedlemmarnas kläder. Kläderna ska vara en arbetsklädsel ombord. Dit räknas också äldre marinuniformer. En klädsel som motsvarar den som bars av medföljande passagerare ger inte poäng, då deras klädsel som regel var av helt annat slag än rotens. Kopior av gammal klädsel bör göras så tidsenlig som möjligt. Som slutpoäng räknas rotens sammanlagda poäng. Därför är det viktigt att alla rotemedlemmar försöker få en tidstrogen klädsel - 1800-tal. I roten bör inte alla ha exakt samma klädsel. Den bör inte se för finklädd ut, utan hellre något "sliten" eftersom postrodden var ett hårt arbete.

Om man vill se verkligt autentisk ut bör moderna smycken inte användas och armbandsuret kan antingen placeras i fickan eller döljas under skjortärmen. Släta vigselringar och örönringar av guld (för männen en ring) passar dock bra. Klädtilbehören får inte överdrivas, utan begränsas till tillbehör som kunnat förekomma hos en traditionell postroddare i gången tid.

(Se även "Rospiggen 1987" samt historiken "Postrodden över Ålands hav 15 år".)

* Manlig klädsel

Huvudbonad är obligatorisk. Det kan vara en skärmmössa, en stickad eller sömnad (nålbunden) mössa, en sydväst eller en karpus. (Slokhatt användes däremot inte på sjön.)

Skjorta (bussarong) av grovt linne, bomull eller ylle. Enfärgad eller randig.

Väst eller stickad tröja. Västen kan vara av ylle eller skinn med fällen kvar på insidan.

Jacka vid behov. Av vadmal eller liknande. Den var vanligen mörkblå, svart eller grå. Även skintröjor, av samma typ som västarna förekom.

Långbyxor eller knäbyxor av vadmal, halvulle, grovt linne eller mollskinn (ett slags bomullstyg, men det var inte gult). Knäbyxor med pälsen inåt kan också förekomma. (Blåstall och jeans är moderna klädesplagg och ger inte poäng för tidsenlighet. De avlagda finbyxorna som användes såg slitna ut och var säkerligen inte nypressade.)

Stövlar, kängor eller sälskinnskor. Om man inte hade skor fick man gå barfota, men det var mindre vanligt. Inga träskor.

Hängslen, livrem, kniv och fickur (dock inte alltför fint).

* Kvinnlig klädsel

Huvudbonad, rutig huvudduk av bomull som knyts under hakan och täcker håret (även luggen) är obligatorisk för gifta kvinnor. Ogifta kvinnor kan vara barhuvade med uppsatt hår eller fläta på ryggen. Vanligt var dock att även flickor bar huvudduk.

Särk eller blus. Särk av grovt linne eller vitt bomullstyg. Blus av mönstrat tyg, mönstret beror på modestilen.

Ovanpå särken ett livstycke av linne, halvulle, bomull eller skinn med fällen inåt.

Vid kylig väderlek kan en ”hjärtevärmare” bäras utanpå blusen. Vid behov svepte kvinnorna en stor ylleschal om sig. (Små halskläden av bomull användes inte vid arbete.)

Kjol. I det närmaste fotsid, av ylle, halvulle eller bomull. Den kan vara rynkad, veckad eller slät beroende på från vilken tidsepok den är. Underkjol av enklare typ.

Förkläde av linne, bomull eller halvulle. Det kan vara enfärgat, randigt eller rutigt. Längd och bredd varierar med tidsepoken.

Skor. Vid arbete gick kvinnorna ofta barfota sommartid, annars var kängor vanligast. På Åland förekom även näbbskor. Inga träskor.

F OM BÅTARNA

Postrodden över Ålands hav är en tävling till minne av den gamla postrodden. Utgångspunkten för Postroddens båtar är därför båtar från regionen och från 1800-talet. Detta stimuleras genom en kulturhistorisk bedömning av båtar. Denna bedömning är tänkt att tjäna dels som en kvalitetssäkring av båtar och dels som en tävling i tävlingen. Den kulturhistoriska bedömningen skall även vara en sporre för båtägarna att vårda och rusta sina båtar på ett kulturhistoriskt korrekt sätt samt för traditionsenlig nybyggnation.

Den kulturhistoriska bedömningen skall uppmuntra så tidstrogna båtar som möjligt. Rodden skall i möjligaste mån utföras under de förutsättningar som existerade för 1800-talets postroddare på Ålands hav. Båtpoängen skall motverka en strävan mot lättare och snabbare båtar som tävlingsmomentet i och för sig riskerar att framkalla.

Postroddens båtar uppvisar en stor variation, vilket i sin tur innebär att de har en ”inbyggd poäng” vad gäller tidsenlighet.

Båtarna bedöms även när de framförs på vattnet, vilket ger ett helhetsintryck av båten. (Det innebär att byte av segel under rodden - från tidsenliga till moderna - innebär mindre poäng.)

Vare sig båtar är gamla eller nybyggda ska de vara tidstrogna. Form, material, detaljer och utförande ska vara så genuint som möjligt.

I båtbedömningen tittar vi på en rad olika delar, från segelsömnad till skrovform. Helhetsintrycket är viktigt, men eftersom bedömningen skall resultera i en konkret poängsiffra är det ofrånkomligt att vi går in på detaljer. Bedömningen blir alltid i viss mån subjektiva, det finns ibland inget absolut ”rätt eller fel”, och inte någon exakt metod att bedöma med millimeterrättvisa.

Som exempel kan vi ta bedömningen av segel. I en grundbedömning ses rigg och segel som en helhet, vi tittar t.ex. på om typen representerar tiden och att rigg och segelyta inte är oproportionerliga för båten. Sedan ses till detaljerna. Ett segel av ylle, linne eller annat naturmaterial som brukades på 1800-talet ger naturligtvis högre poäng än ett dacronsegel. Ett handsytt segel med handsydd oljetter ger fler poäng än ett maskinsytt med pressade metallöljetter o.s.v.

Båten ska vara väl vårdad och när material byts ut ska ersättningsmaterialet också vara genuint tidsenligt.

Båtbedömningen omfattar en rad olika delar, från segelsömnad till skrovform. Helhetsintrycket är också viktigt.

För att bedömningen skall vara konsekvent och uppmuntra till tidstroget underhåll finns bedömningsmallar för de två klasserna. Mallarna medförs av domaren som en checklista när båtarna bedöms. De vanligaste avvikelserna från originalskick finns listade på mallen tillsammans med ett poängavdrag för varje felaktig detalj. Efter genomförd bedömning läggs antalet poängavdrag samman och summan dras av från den totala poängen.

Nautiska tillbehör (dock inget överdrivet) kan komplettera helhetsintrycket av båten. (Säkerhetsutrustning ingår inte i poängbedömningen.)

Klassindelning

För att underlätta den kulturhistoriska bedömningen sker denna i två klasser. Deltagande rote anmäler vilken kulturhistorisk klass den tänkt att båten skall tävla och bedömas i. Bedömningskriterierna är så utformade att roten inte tjänar på att anmäla en modernare båt till en kulturhistorisk klass med högre maxpoäng.

1800-talsklass, max 80 p

Denna klass är tänkt för båtar som antingen är byggda under 1800-talet eller vars tradition har kontinuitet bakåt i tiden till detta sekel. Även repliker av 1800-tals båtar kan tävla och bedömas i denna klass. Båtarna bedöms som 1800-talsbåtar, d v s att poängavdrag kommer att göras för allt som avviker från tidstypiskt material och utförande. Originalbåtar som är i gott skick och som är tidstroget reparerade och rustade har full poäng. Repliker som är historiskt korrekt byggda kommer också att ha hög poäng.

1900-talsklass, max 60 p

Klassen riktar sig till allmoge båtar som faller tillbaka på traditioner från 1900-talets första hälft. Utgångstypen för denna klass är allmoge båtar, vilka har ett stort kulturhistoriskt värde, men är modernare än det i sammanhanget eftersträfvade 1800-talsidealet. De tidigare så svårbedömda Föglöbåtarna är självskrivna i denna klass. Bedömningen utförs på samma sätt som för båtarna av 1800-talstradition, d v s med poängavdrag för allt som inte är tidsenligt för båten ifråga. Skillnaden består i att material och utföranden som slagit igenom under första hälften av 1900-talet accepteras.

(Se även: Historiken "Postrodden över Ålands hav 15 år", Gunnar Nordlinders bok "Singöbåtar", Albert Eskeröds bok "Båtar" och Per-Ove Högnäs och Jerker Örjans bok "Storbåten - Åländsk bruksbåt dokumenteras - byggs och seglas".)

STARTNUMRENS UTFORMNING

1. Startnumren skall vara svarta på gul botten för båt som tävlar i 1800-talsklassen och svarta på vit botten för båt som tävlar i 1900-talsklassen.
2. Siffrorna skall vara 25 cm höga och 15 cm breda (undantag: ettor).
3. Siffrorna skall vara utförda med 3 cm tjocka streck och placeras med 3,5 cm mellanrum.
4. Skylten som siffrorna målas på skall vara 31 cm hög och så bred att kanten når 3 cm utanför närmaste siffra.
5. Skylten kan förslagsvis målas dubbelsidig på en skiva och fästas med en käpp vid rodet. Den blir då väl synlig, samtidigt som den är ur vägen vid manövrering.
6. Startnumret skall kunna läsas på båda sidor av båten under hela tävlingen!

Specialpriser i Postrodden över Ålands hav

1. Totalsegrare - svenska Postens vandringspris (posttunna)

En kombination av tidsenlig klädsel, tidsenlighet hos båt och utrustning samt snabbhet. Priset, som är ständigt vandrande, går till högsta sammanlagda poängtal och denna rote är vinnande rote i Postrodden över Ålands hav.

Båt med utrustning:

Tidsmässig placering:

max 80 poäng

det omvända placeringstalet med utgångspunkt i antalet startande rotar

+ 5 poäng för första båt i mål

+ 3 poäng för andra båt i mål

+ 1 poäng för tredje båt i mål

Klädsel:

max 48 poäng

2. Snabbaste rote - Eckerölinjens hederspris (tennfat).

Priset, som är ett vandringspris, delas ut till den rote som först når mål. Erövrar av roten efter tre raka segrar.

3. Snabbaste damrote - Roslagens Sjöfartsminnesförening (näverkont samt miniatyrer).

Priset, som är ett vandringspris, delas ut till den snabbaste damroten. Miniaturerna får behållas av roten.

4. Snabbaste veteranrote - Upsala Nya Tidnings jubileumspris (glaskonst på träblock).

Priset, som är ett vandringspris, delas ut till snabbaste veteranrote, d.v.s. till den rote som är snabbast med en båt byggd 1973 eller tidigare (före den moderna postrodden).

5. Snabbaste herrote – Lions Club i Hallstavik (rorkult från allmogebåt).

Priset, som är ett vandringspris, delas ut till den snabbaste herroten. Instiftat vid rodden 2005.

6. Räddningsplankan - Arena-Teaterns hederspris - (vrakplanka).

Priset är ständigt vandrande och tillfaller sista rote att fullfölja tävlingen. Priset kan inte tilldelas rote som bryter eller som kommer i mål efter utgången maximitid för tävlingen.

7. Tidsenligast utrustade rote - Lundqvists Bil- och Motors vandringspris (pokal).

Priset är ett vandringspris som delas ut till den tidsenligaste roten, dvs. högsta sammanlagda poäng för tidsenlig båt och tidsenlig klädsel (max 128 poäng).

8. Tidsenligaste klädsel (damer) - Roslagens Sjöfartsminnesförening (slafat samt miniatyrer).

Priset delas ut för tidstrogna klädsel (högsta klädsepoäng - max 48 p). Miniaturerna får behållas.

9. Tidsenligaste klädsel (herrar) - Roslagens Sjöfartsminnesförening (slafat samt miniatyrer).

Priset delas ut för tidstrogna klädsel (högsta klädsepoäng - max 48 poäng). Miniaturerna får behållas.

10. Tidsenligaste klädsel (mixad rote) – Roslagens Sjöfartsminnesförening (slafat samt miniatyrer).

Priset delas ut för tidstrogna klädsel (högsta klädsepoäng - max 48 poäng). Miniaturerna får behållas.

11. Kulturhistoriskt bästa 1800-talsbåt - Sjöhistoriska museets hederspris (romflaska av Wasa-typ i tenn).

Priset, som är ett vandringspris, delas ut till den kulturhistoriskt bästa 1800-tals båten (högsta båtpoäng - max 80 poäng).

12. Bästa 1900-talsbåt – Alandiabolagens pris (pinnkompass).

Priset, som är ett vandringspris, delas ut till den bästa 1900-talsbåten (högsta båtpoäng max 60 poäng).

13. Bästa nybygge/renoverade båt – Väddöbygden Ideell förening.

Priset, som är ett vandringspris, är avsett som en uppmuntran i första hand till ungdom för bästa hantverksmässigt nybyggda eller renoverade postroddsbat. Båten utses av båtdomarna.

14. Bästa Ålandsbåt – (trämuggar som får behållas).

Den båt som bäst representerar åländsk båtbyggertradition.

15. Yngsta rote - Singö hemslöjd (grafiskt tryck med skötbåt).

Priset tilldelas den i rodden yngsta roten som fullföljer tävlingen.

16. Postens vandringspris (posthorn monterat på teakplatta).

Om detta pris tävlas endast mellan båtar representerande postverken. Priset tilldelas den deltagande rote som tävlar för Postverk och erhåller bästa totalpoäng. Priset kallas även för handikappriset mellan postens båtar. Erövrar av roten efter tre raka segrar.

Förgyllda jetonger och förgyllda jetonger med stjärnor i Postrodden över Ålands hav

Förgyllda jetonger infördes som en celebration av den 25:e postrodden, dvs. år 1998.

Det bestämdes därvid att jetongen skulle delas ut fortsättningsvis varje år från och med 1998 års rodd det år man genomfört den 20:e rodden och vidare. Förgyllda jetonger med stjärnor tilldelas roddare från och med att roddaren genomfört sin 30:e rodd.

Då Postrotekommittén inte har något register över roddarna, bygger utdelandet på "självdeklaration". Därför innehåller anmälningssblanketten till postrodden rutor där deltagarna ombeds att fylla i "tidigare deltagit gånger i postrodden".